

[Finansministeren.]

og indkomstudviklingen, det er helt afgjort. Men andre har jo opnået vilkår, der dækker dem helt eller delvis ind over for en inflationsrisiko. Atter andre — og det er vel dem, der her måske mest er tænkt på — har først anbragt pengene i den seneste tid. De får en høj rente, og det vil først senere vise sig, om den økonomiske udvikling i det hele taget medfører, at de lider tab.

Personlig anser jeg situationen for at være sådan, at netop den høje rente, man har, og som synes at være vedvarende, gør det meget tvivlsomt, om et forslag som dette kan føre frem til en nettoopsparingsforøgelse, altså en forøgelse af opsparingen. Hvis det er det, man vil, så er det jo den kreds af personer, som nu skal se på, hvorledes renteforholdene er, man skal sigte på at påvirke, og for dem skulle renteforholdene jo være sådan, at de får dækning for inflationsrisikoen. Jeg kan derfor ikke se nogen som helst begrundelse for, at man skulle give renteindtægterne en særlig skattebegunstigelse fremfor lønindtægterne. Her er jo også en inflationsrisiko. Der er jo ingen, der tager hensyn til det, når man beregner skatten af f. eks. lønmodtagerens indtægtsstigninger.

Der er altså mange problemer her, og jeg forstår godt, at forslagsstillerne ikke har forsøgt at graduere forslaget under hensyn til de forhold, jeg her har omtalt, altså foreslået forskellige regler for dem, der har anbragt pengene for adskillige år siden, og som har lidt et tab, og for dem, der anbringer pengene nu på et senere tidspunkt, og som måske ikke lider noget tab. Det ville sikkert også blive meget indviklet, hvis man skulle tage hensyn til det.

Jeg skal i øvrigt ikke ved denne behandling fordybe mig i det tekniske. Jeg forstår, at man med dette forslag særlig har tænkt på de såkaldte A-skatteydere. Jeg mener dog, at forslagets definition af, hvem der skal anses for A-skatteydere, kan medføre berettiget kritik, hvis forslaget blev gennemført. Hvis man har tjent 100 kr. mere i B-indkomst end i A-indkomst, går man efter forslaget, efter hvad jeg har forstået, glip af en skattebesparelse på indtil 1.200 kr. Omvendt får man pludselig en skattebesparelse af denne størrelse, hvis A-indkomsten lige akkurat vipper op over B-indkomsten.

Jeg tror ikke, der er ret mange, der vil opfatte noget sådant som rimeligt.

Forslaget om, at et skattemæssigt overskud af bolig i eget hus skal regnes med ved opgørelsen af nettorenteindtægten, er et ejendommeligt forslag. Det vil for mig at se give både i pose og sæk til skatteydere, der nedbringer deres prioritetsgæld så meget, at der bliver overskud på ejendomsregnskabet. Når deres prioritetsgæld bliver mindre, så bliver de renteudgifter, der skal trækkes fra ved opgørelsen af nettorenteindtægten, også mindre. Dette øger i sig selv disse skatteydere mulighed for at få en nettorenteindtægt, der er positiv og kommer nærmere ved grænsen på de 3.000 kr. Men ikke nok med det; når renteudgiften falder, medfører det jo også, at ejendomsoverskuddet bliver større, og efter forslaget får disse skatteydere så den yderligere fordel, at dette ejendomsoverskud skal lægges til ved beregningen af nettorenteindtægten. Det øger mulighederne for, at der bliver en nettorenteindtægt på 3.000 kr., så skatteyderen kan få den maksimale skattebesparelse på de 1.200 kr. Jeg ved ikke, om denne dobbeltvirkning er tilsigtet, men jeg har i hvert fald gerne villet gøre opmærksom på den.

Forslagets punkt 2 går ud på at gennemføre nogle udvidelser af de gældende regler om erhvervsdrivendes henlæggelser til investeringsfonds. Om dette forslag skal jeg i dag nøjes med at sige, at hvis det gennemføres, vil det medføre et øjeblikkeligt provenutab. I øvrigt er forslagsstillerens bemærkninger til dette punkt i forslaget temmelig sparsomme, og derfor skal jeg lade være med at gøre mere ud af det.

Forslagets punkt 3 går ud på tilsvarende udvidelse af reglerne om de noget yngre lønmodtageres indskud på etableringskonti. Denne lov om indskud på etableringskonto har nu været gældende i 6 år, men adgangen til at oprette disse konti har kun været benyttet i beskedent omfang. Jeg kan oplyse, at der i de forløbne 6 indskudsår i alt er oprettet ca. 14.000 konti, det vil sige, at der gennemsnitlig i hele landet er oprettet godt og vel 2.000 konti pr. år. Det gennemsnitlige indskud på nyoprettede konti er ca. 5.000 kr. I januar 1971 udgjorde de samlede indskud ca. 48 mill. kr. Med den beherskede interesse, der har været for disse konti, kan jeg